

In Memoriam Edwin Klomp.

Door Hans Hoes

Op 11 augustus was de uitvaart van Edwin Klomp. Precies een maand daarvoor mailde Edwin het bestuur dat hij slecht nieuws had. Bij hem was keelkanker geconstateerd en “dat ziet er niet best uit. Naast volop onderzoek zal waarschijnlijk bestraling en chemotherapie volgen”. Hij sloot zijn mail af met “ik zal wel even een tijdje uit de running zijn. Het is niet anders”. Niemand kon vermoeden dat het zo snel zou zijn afgelopen. Toen ik hem de 18de in het ziekenhuis bezocht en daarna de 23ste bij hem thuis, was hij nog vol goede moed. We hebben het najaarwandelprogramma besproken en afspraken gemaakt over het informeren van de natuurwachten en de wandelaars. Want de Natuurwacht was zijn passie. Al vanaf 1970 was hij bij de Natuurwacht betrokken. Vanaf 1997, na het overlijden van zijn voorganger Jan Kamies, heeft hij de functie van secretaris van de Natuurwacht op zich genomen. Hij organiseerde zo ongeveer alle wandelingen, hield nauwkeurig bij hoe die wandelingen verliepen en verzorgde (op verzoek) ook particuliere wandelingen en zelfs een tijdje busexcursies.

Daarnaast was Edwin altijd aanwezig en onze woordvoerder op de vele markten en evenementen in 't Gooi, waar hij (inmiddels met Randolph Pelsink en Clara Campbell) onze informatiekraam verzorgde. Edwin was een buitenmens. Hij was een begenadigd schrijver en heeft ook vele artikelen in ons tijdschrift over bomen, planten en dieren geschreven. Aan alle bestuursvergaderingen van de VVG nam hij deel. Sinds ik in het bestuur zat (2009) reden we samen naar Bussum en later naar de Infoschuur. Dan vertelde hij over de belevenissen tijdens zijn wandelingen en soms over zijn perikelen met de sociale dienst die van een 55 plusser verwachtte actief te solliciteren. Zijn eigen invulling, wandelingen organiseren, zelf met zijn pijpje wandelen in bos en heide en – zo nodig – mensen aanspreken die de natuur vernielden, sprak hem meer aan. De deelnemers aan de wandelingen vormen een hechte groep. Eigenlijk als een familie bijeen. Sommige wandelaars beschouwden hem ook als zijn vader of familie. Hij had – ook buiten de wandelingen – meestal een luisterend oor en een goed advies voor zijn wandelaars. Toevallig hebben zijn broer en 2 schoonzussen meegedaan aan wat zijn laatste wandeling zou zijn. 16 juni op Zonnestraal. Heel erg blij en dankbaar was hij met de Koninklijke Onderscheiding die hij tijdens de viering van het 75 jarig jubileum van de VVG op 16 oktober 2010 mocht ontvangen. Daarmee werd zijn toen al 40 jaar durende inzet voor de natuur in de Gooi en Vechtstreek erkend en gewaardeerd.

Vorig najaar vroeg de toenmalige voorzitter Johan Jorritsma aan Edwin om voor hem een overleg tussen de natuurwachten en het bestuur tot stand te brengen over de continuïteit. Hij moest er een paar keer aan herinnerd worden maar uiteindelijk heeft dat overleg eind maart toch plaatsgevonden. Er zijn afspraken gemaakt die de continuïteit en het voortbestaan van de Natuurwacht verzekeren. Randolph Pelsink en Roy Sikking hebben inmiddels toegezegd de wandelingen in de toekomst te verzorgen. Ook was Edwin van plan in 2019 of 2020 al zijn belevenissen als natuurwacht in boekvorm te laten verschijnen. Hij had alles al in schriftjes en boekjes genoteerd. En van de week bij het uitzoeken van de vele VVG bescheiden in zijn huis, hebben we die schriften gevonden. We gaan bekijken of we er wat mee kunnen. Als herinnering aan Edwin Klomp, onze markante secretaris van de Natuurwacht.

11-08-2017

Hans Hoes